

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 696/2017
11.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Катарине Манојловић-Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Гостовић-Сомборац, адвокат из ..., против тужене-противтужиле ББ из ..., чији су пуномоћници Немања Алексић и Ајша Стојковић, адвокати из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 681/16 од 15.12.2016. године, у седници већа одржаној 11.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца-противтуженог АА из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 681/16 од 15.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1084/16 од 27.09.2016. године, ставом првим изреке, разведен је брак између парничних странака закључен 30.05.2004. године у Ставом другим изреке је поверено на самостално вршење родитељско право мајци над заједничком децом парничних странака - малолетним ВВ рођеним ... године и ГГ рођеном ... године, са пребивалиштем код мајке. Ставом трећим изреке је обавезан отац – тужилац-противтужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно износ од по 200 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате почев од подношења тужбе па убудуће док за то буду постојали законски услови, до 10-ог у месецу за текући месец на руке мајци. Ставом четвртим изреке је регулисан начин виђања оца са децом. Ставом петим изреке је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужилац на плаћање трошкова боравка у вртићу за малолетну ГГ, а за малолетног ВВ на плаћање трошкова школе фудбала и похађања часова француског језика, почев од дана подношења тужбе па убудуће, док за то буду постојале потребе. Ставом шестим изреке је одбијен противтужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужилац-противтужени да на име учињених трошкова за издржавање малолетне деце за период од 01.10.2015. године до 30.06.2016. године туженој-противтужилји исплати укупан износ од 5.400 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и законску затезну камату у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на нове операције за рефинансирање, увећане за 8% поена на главницу дуга почев од

пресуђења па до исплате и да јој накнади трошкове поступка са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате. Ставом седмим изреке је усвојен предлог за одређивање привремене мере по противтужби и обавезан је отац да на име свог дела доприноса за издржавање плаћа укупно 250 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања, односно за свако дете по 125 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања почев од подношења тужбе на текући рачун мајке, а ставом осмим изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж2 681/16 од 15.12.2016. године, ставом првим изреке, жалбу тужиоца-противтуженог делимично усвојио, делимично одбио а жалбу тужене-противтужиле одбио и првостепену пресуду преиначио, тако што је предлог за одређивање привремене мере одбијен, док се у преосталом побијаном делу одлуке о издржавању, делу у којем је одбијен противтужбени захтев и делу одлуке о трошковима парнице првостепена пресуда потврђује, а ставом другим изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац-противтужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао другостепену пресуду на начин прописан у члану 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

Нижестепене пресуде нису захваћене битном повредом из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. ЗПП на коју се ревизијом указује, јер је другостепени суд приликом одлучивања о жалбама странака, у односу на побијани део пресуде који се односи на одлуку о висини издржавања малолетне деце, оценио битне жалбене наводе и разлоге које је узео у обзир по службеној дужности.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да су парничне странке закључиле брак 30.05.2004. године. У току трајања брачне заједнице рођено им је двоје деце: малолетни ВВ ... године и малолетна ГГ ... године. Брачна заједница парничних странака је прекинута 19.09.2015. године. Тужилац је био ... и од новца оствареног продајом локала у износу од 50.000 евра живи последње две ипо године јер је незапослен. Живи у стану у његовом власништву површине око 100м² за који режијске трошкове плаћа у месечном износу од око 25.000,00 динара, а за храну и гардеробу месечно потроши око 100 евра. За бензин месечно потроши око 200 евра за ... који је у његовом власништву. Тужилац има у власништву кућу у ... површине око 140м² у којој живи тужена-противтужила са децом, стан од 40м² у којем без накнаде живи његов брат, апартман на ... од 50м² за који има месечне трошкове од 2.000,00 до 3.000,00 динара. Прошле године је подигао уштеђевину у износу од 57.000 евра и у току прошле године је платио обезбеђење за кућу у ... за шест месеци у укупном износу од 45.000,00 динара и гас за један месец од 20.000,00 динара. Тужена је власник ... која се налази у кући њених родитеља и од тога зарађује месечно око 22.000,00 динара, посматрајући

период од девет месеци када ... ради. На име тужиле воде се два стана у ... које издаје у закуп, на основу чега месечно оствари приход од 600 евра. Наведене непокретности купљене су за време трајања брака парничних странака од новца који је тужилац зарадио као Месечни трошкови на име режија за кућу износе лети око 25.000,00 динара а зими око 60.000,00 динара, док трошкови обезбеђења износе 9.000,00 динара месечно. Тужилац је за малолетну ГГ плаћао трошкове обданишта од престанка заједнице живота са туженом-противтужиљом, часове француског за малолетног ВВ у месечном износу од 40 евра и часове енглеског језика у месечном износу од 30 евра и купио му је уџбенике на почетку школске године. Утврђено је да је туженој за куповину хране недељно потребно око 7.000,00 динара и 1.700,00 динара за помоћ у кући. У власништву има аутомобил марке „...“ за који гориво потроши у износу од 200 евра месечно, а за потребе хигијене издвоји месечни износ од 4.000,00 до 5.000,00 динара. Утврђене су месечне потребе за малолетну децу у износу од по 38.000,00 динара, односно укупно у износу од 76.000,00 динара.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су обавезали тужиоца-противтуженог да доприноси издржавању своје малолетне деце у досуђеном износу.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона је прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Према ставу 2. овог члана, потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника издржавања у смислу члана 3. истог члана зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања.

У спору за издржавање, у смислу наведене законске одредбе, суд је у обавези да најпре утврди укупан износ средстава потребних за издржавање лица које то издржавање тражи, а потом и могућности лица која су дужна да дају издржавање.

Правилно су нижестепени судови одредили висину новчаног месечног износа којим је тужилац-противтужени, као родитељ који не врши родитељско право, дужан да доприноси издржавању деце у складу са одредбама члана 154. став 1. и чл. 160, 161. и 162. Породичног закона. Приликом утврђивања висине новчане суме очевог доприноса за издржавање деце, значајан утицај су имале и чињенице да је туженој уступио некретнине за живот и за издавање у закуп, при чему тужена-противтужилца задржава цео износ закупнине, те да сноси трошкове за ваннаставне активности малолетне деце, што је такође вид доприноса издржавању деце који он континуирано као своју обавезу и право извршава.

Обавеза родитеља да издржава своје малолетно дете је заједничка обавеза оба родитеља, независно од тога коме је поверено вршење родитељског права. Родитељи су увек дужни, без обзира на сопствене потребе да обезбеде издржавање свом малолетном детету, те се њихове могућности као дужника

издржавања не процењују на начин како се то чини код других облика законског издржавања.

Досуђени износ, уз допринос мајке како у новцу тако и кроз рад и старање који свакодневно улаже, неопходан је за издржавање заједничке деце парничних странака, којим износом се омогућава најмање такав животни стандард какав ужива родитељ-дужник издржавања, а овде тужилац-противтужени. Плаћањем тог укупног износа и према схватању Врховног касационог суда, а супротно наводима ревизије, неће бити угрожена његова егзистенција. Досуђени износи на име доприноса за издржавање малолетне деце су, по налажењу ревизијског суда, адекватни за њихов узраст, за задовољење основних потреба, а уз допринос мајке, овде тужене-противтужиле, са којом малолетна деца живе.

Одлука о издржавању у смислу одредбе члана 164. Породичног закона је по својој природи изменљива, што подразумева да се висина издржавања може кориговати, односно смањити или повећати у складу са променом околности на основу којих је донета претходна одлука.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу процесног овлашћења из члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић